

Előfizetési feltételek
helyben házhoz hord-
va vagy vidékre postán
küldve:

Egész évre 6 frt — kr
Fél évre 3 frt — kr
Negyedévre 1 frt 50 kr

Hirdetések díja:
□ centiméterenként 3
kr. Kereskedők és gyá-
rosok külön árkedvez-
ményben részesülnek.
Bélyegdíj 30 kr.

Nyilttér sora 20 kr.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztői iroda

kiadóhivatal:

Nagyenyedi Könyv-
nyomda és Papíraru-
gyár Részvénytársaság
Főter 38. szám alatt,
hova ugy a lap szelle-
mi részét illető köz-
lemények, mint az
előfizetések és
hirdetések bér-
mentesen küldendők.

Kéziratok nem adat-
nak vissza.

Előfizetési felhívás

„KÖZÉRDEK” XVII. évfolyamára.

Történelmünknek nagy és nehéz kor-
szakát éljük. Aggodalom helyett szívün-
ket fölemelő bizalom, néma várakozás
helyett erőteljes munka, széthuzás he-
lyett hatalmas sorakozás, kétségkedés
helyett öntudatos cselekvés, kapkodás
helyett böles megfontolás kell, hogy ké-
pezzék nemzetünk fő jellemvonásait. Po-
litikában és hadvezetésben ezen erények-
kel diadalmaskodtak őseink. Ezek kell,
hogy áthassák nemcsak a nép vezéreit,
hanem az egész nemzetet. Együtt kell
éreznünk, együtt kell cselekednünk, együtt
kell áldoznunk, mert a jövő egész di-
csősége a mi nemzedékünké, mely felelős
lesz a történelem kerülhetetlen ítélőszéke
előtti.

A mi vármegyénknek, a mi társadal-
munknak is részt kell venni a nagy
nemzeti munkában, amint hogy Alsó-
fehér vármegye mindig elől állott a
nemzet napszámosai sorában, küzdve,

fáradva nemes, fölemelő eszmékért s
azok valószínűségeért. Ha kevesen is va-
gyunk számban, ha gyöngék is vagyunk
anyagi erőben, ez nem tántorított meg
soha kötelességeink hű teljesítésében.
Az igaz szabadelvű eszmék munkasai
voltunk s azok is maradunk. Elveink,
nézeteink, törekvéseink hű kifejezője a
„Közérdek” lesz jövőre is, melynek
anyagi és szellemi támogatására felhív-
juk hazafias közönségünket. Buzgó, lel-
kes munkatársak ajánlották fel tevékeny
közreműködésüket s mi rajta leszünk,
hogy mint eddig, úgy ezután is lapunk
csak a közérdeket szolgálja.

A „Közérdek” szerkesztősege:

Dr. Magyarai Károly.

Török Bertalan.

Főmunkatárs:

Dr. Ebergényi Sándor.

Előfizetési árak:

Egész évre	6 frt — kr.
Félévre	3 „ — „
Negyedévre	1 „ 50 „

A lap esinos kiállításáról és pontos
szétküldéséről a „Nagyenyedi Könyv-
nyomda és Papíraru-
gyár Részvénytár-
saság” mint kiadó gondoskodik, hova az
előfizetések mielőbbi beküldését kérjük.

Aggasztó napok.

Bánffy báró miniszterelnöknek a gaz-
dasági kiegyezés ideiglenes önálló ren-
dezése tárgyában a képviselőház elé
terjesztett törvényjavaslata tárgyalását
immár a t. Ház megkezdte. A tör-
vényjavaslat elfogadását a nemzeti párt
és a néppárt gyűléseiben elhatározta és
igy ezek részéről nem fenyegeti vesze-
delem a törvényjavaslatot.

Annál hangosabban vannak a függet-
lenségi párt körében, ott mindenkire
fogat vicorgatnak, aki merészkedik el-
lenők szólani és a nemzeti aspirációk
és az 1867. XII. törvényzikk felett
oly féltékenyen őrködő gróf Apponyi-
nak a legcsekélyebb fontosságot sem
tulajdonítják. Harminez év óta követeli
a függetlenségi párt az önálló vámtér-
ületet, — mondják, — a most kinál-
kozó alkalmat annak alkotmányos uton
való kivívására nem szabad elmulasz-
tani. Még az agg államférfiu, Tisza
Kálmán is hiába emelte fel intó sza-
vát, a függetlenségi párt vért szagolt
és bűnös kézzel nyul a legvégső esz-
közhöz, a parlamenti terrorizmushoz.

A pénzügyi bizottságban Lukács

TÁRCZA.

Apró mese a csókról és a sóhajokról.

— Itta: Krudy Gyula. —

Gyalog Ilkának nem is igen van törté-
nete. Ő is csak olyan volt, mint a többi
lányka. Kedves és mosolygó, apró virág,
ami nevetve néz a nap felé. Mert a lányok-
nak ez a sorsa: felnőnek gyönyörűségére a
a férfiaknak, asszonyokká lesznek, gyerme-
ket hoznak a világra és aztán csendesen
megöregednek. Közben boldogok is egy
petynyit, csokoloznak, suttognak, mikor sze-
relmesek, de a ferjüket aztán öregnek szól-
lítják és nem gondolnak az emlékkönyvük-
kel, epp annyira nem, mint a szerelemmel
sem gondolnak többé. Nemelyik asszony
azonban hajlandó a regényességre . . . No
de Ilka nem ilyen volt. Nyílt szemű, kecses-
sen egyszerű és barna haját hullámosan fe-
sülé hátra, görögkontyba tűzven kíváncsian
nyaka fölött. A nagy hársok susogtak a
templom körül, amerre ők laktak, az augusz-
tvégi égen felhők maszkáltak az alkonyat-
tal, homály és petyegő eső tette meg a Fe-
kete Szűz-utczát. De az eső csak úgy hul-
lott szomoruan, apró és sűrű pettyekben
verődött az ablakokhoz, a honnan Ilka né-
zett kifelé az estebe.

A fiatal asszonyok általán szépek és bá-
josak és mindenik nőben van anyi csinos-

ság, a mennyi elég ahhoz, hogy megbolondítson egy ferfit. Tekintetének selymessége,
kezének gömbölyded lagysága, és a csókja! Ilka nem szerette az urat, hamarosan elvált
hát a nehéz medvétől; így egyszerű, bár
nemileg unalmas volt az elele. Halk és sze-
lid, mint egy könnyű sóhaj, alomban elsu-
togott vallomás és ábránd, ami csak úgy
jön, szállong észrevétlenül a vén diófa
lombjain alól a napsugarakkal: ilyen volt
az Ilka elele. Kíváncsi csodálkozással né-
zett a lebegő alkonyatba, szemügyre vette a
toronyt, ami ott emelkedett ki a sűrű hár-
sak közül és gondolatai kevéssé fáradtak és
busak voltak. Így például, például . . . Eh,
gondolt ő arra, hogy immár két esztendeje
él így, külön az urától, asszonytársaságban,
könyörtelenül kerülven a férfiak sovárgó te-
kintetét, felvén a kisvárosi galeottók nyelve-
től és a szíve — eh, egyáltalán van-e ilyen
a világon? — hát a szíve vágyódással és
álmokkal volt teli. Fiatal a teste és a lelke
is üde, a mennyire csak egy ruganyos lu-
szonhat éves asszonyé, előrefeszíti a vallait
és arra gondol, im, mi jó volna itt valakit
megölelni e csendes szobában a leszálló al-
konyatban, mikor a butorok körvonalai már
elmosódnak a homályban és csak két szem-
pár ragyogna egymásra szeretettel. Eh, Ilka
megrázta a fejét. Gyermekség. Meg ostoba-
ság is. Kalári, a vén, behozta a lámpát és a
fatáblákat is ráhajtotta az ablakokra. Ott

szószmötölt Kalári, egyszer kiment. Ilka a
lámpafényt nezte. Még mindig ott makacs-
kodott esinos fejecskejében a gondolat az
egyedülvalóság körül. No de jött nem so-
kára a neni. Nagy kávébarna köpenyéből
kinevetett ráncos arca, a ridiküljéből elő-
vette a harisnyát és leült Ilka mellé. Csö-
rögtek a kötötük és a neni elkezdte:

— Bizony édes gyermekem, Ilka, maga
nem jól osztja be az életét . . .

Ilka megadással hallgatta a neni jóaka-
ratu oktatását.

De reggelre kelve, frissen és üdén éb-
redt Ilka. Bár az álmai . . . Ah! Az álmok-
ról nem is jó beszélni. De mosolygva nyi-
totta fel az ablakot. A fák levelein itt-ott
ragyogott az ejjeli eső, de a torony mögöl
teliszivvel, fényes kekséggel tekintett elő a
keleti ég, amin az Isten szeme, az édes
nap tova vándorolgotott. Friss illat lengett
az ut pora fölött, az óra csengőn ütötte el
a nyolczat a toronyban, friss fuvalom rez-
zentette meg az Ilka fürteit és kecsesen
sodort szép hajából néhány kis csomót fe-
hér homlokába, amint mosolygó arcával
hajolt ki az ablakon.

— Jó reggelt, szép asszony!

Pal István haladt el az utcán és de-
rűsen nézett fel.

Ilka összeresztent és a jobbkezével sebe-
sen összefogta nyakán nagyvirágu edes pou-

László pénzügyminiszter is hiába figyelmeztet azokra a károokra és megrázkodásokra, melyeknek Magyarország egyelő nem készített akció által kitétetnék: sőt ellenkezőleg, szemére vetik világos, nyugodt és államférfiai bölcsességen alapuló fejtegetéseit és beszédéből akarják az egész javaslat leveréséhez a fegyvert kovácsolni.

A pénzügyminiszter beszédét, melylyel a vámterület közösségét védte, az ellenzéki sajtóban sokféleképen megtámadták és sok lesz az a támadás is, melynek a parlamentben tette ki magát a miniszter. E körülmények azonban nem képesek a pénzügyminiszter beszédét kétes világításba állítani, beszédének igazságát és helytálló voltát elhomályosítani. Ha kellemetlen is a teljes és kendőzetlen igazságot hallani, azért az igazság marad.

Az az egy bizonyos, és nincs belátásos politikus, aki e nézet elől elzárkóznék, hogy Magyarország a vámterület közösségére van utalva közgazdasági tekintetben és hogy a bankkérdésben a közösséget nem elutasítani, hanem arra törekednie kell. A külön magyar bank alásná Magyarország hitelképességét, kereskedelem és forgalom pangásba jutna és beláthatlan válságok tarthatatlan helyzetbe döntenék az országot és az egész közgazdaságot. Az osztrák-magyar bankban elveszitenénk egy biztos és megbízható támaszt, anélkül, hogy ezzel szemben pótlást találjunk, ami egy nagy, beláthatlan pénzügyi romlással egyenlő.

Mint földmivelő államot megtámadna bennünket Amerika és főleg Orosz-

ország heves versenye és elveszítendő egyetlen biztos és föltétlenül megbízható piacunkat, melyet ma még bíruak, elveszítendő a legcsekélyebb kilátás nélkül valamely kivézető utra, amelyen értékesíthetjük nyers terményeinket. Magyarország határai seholsincsenek érintkezésben más állammal, mint Ausztriával, és csak délnek lenne szabad terünk gabonánk értékesítésére, tehát arra, ahonnan mi magunk hozzuk az olesó gabonát.

Ha gabonánk, marhánk, szóval nyers-terményeink ellen Marcheggén, Brucknál, és Pragerhofnál felállítják a vámkorlátokat, akkor ez politikai tekintetben mindenesetre a függetlenségi párt elveinek teljesülését és megvalósulását jelenti, — ámbár mellesleg szólva, nagyon sok függetlenségi párti politikust tudunk, akik az önálló vámterületet Magyarország legnagyobb csapásának vallják, — de közgazdasági tekintetben a magyar mezőgazdaság romlását, a földtermények rosszabb értékesítését jelenti az, amely termények előállításai költségei az elért árral olyan arányba jönnek, amely a mezőgazdák magukat és az országot anyagilag elpusztítja és megsemmisíti.

Csak kötelességét teljesítette és lelkiismeretességének felelt meg Lukács pénzügyminiszter, midőn e következményekre rámutatott, és az ország higgadt elemei ugyanolyan színekben látják a jövőt. Ezért nem gáncot érdemel, hanem az ország legjobbainak elismerésére és halájjára tette magát érdemessé. Mert ha a szélsőbalnak sikerülne Herrostrates dicsőségét megszerezni, leg-

alább lássuk, mi vár reánk. Az országnak ismernie kell legközelebbi jövőjét és tudnia kell, mi történik véle és mit várhat.

Alsófehér vármegye decz. 23-iki rendkívüli közgyűlésének tárgysorozata. Sz. 18247/807. Alsófehér vármegye alispánjától. Főispán ur ő méltósága folyó évi december hó 23-án d. e. 10 órájára rendkívüli törvényhatósági bizottsági gyűlést tüzvén ki, van szerenem ezen közgyűlésre tisztelettel meghívni.

Tárgysorozat: 1. Az igazoló választmány jelentése a negyüresedett választott megyebizottsági taghelyek betöltésére lefolyt pótválasztások igazolásáról. 2. Lukács Bela kormánybiztos megkeresése a párisi nemzetközi kiállításra a megye által művészi alkotások megrendelése iránt. 3. Előterjesztés az újban választott szolgabiráknak a kihágási ügyekre önálló bíraskodásra felhatalmazása iránt. 4. Jelentés a csombordi közúti hid vámbérleti szerződésének 1898. évre meghosszabbításáról. 5. Javaslat a kárpátgyuleti alapítottsági díjnak a bandériális alaptól kifizetése iránt. 6. Szalánzi László megyei jár. főerdész kérése a megyei tisztviselői nyugdíjintézetbe felvehetése iránt. 7. Nagy-Enyed város határozata a városi szabályrendelet 62. §-a módosítása iránt. 8. M.-Lapád község határozata körjegyzői lakás és iroda építésére községi területből lakás-telek kihasítása iránt. 9. Karna község határozata a községet illető haszonbér hátralékok elengedése iránt. 10. M.-Csüged község határozata felhajthatlan községi rovat hátralékok törlése iránt. 11. Községi költségvetési előirányzatok. 12. Községi zárszámadások. Nagy-Enyed, 1897. december 13-án. Csató János királyi tanácsos, alispán.

Az otthonvalók.

Jó ötlete támadt a nagyváradi „Szabadság“-nak, aki a függetlenségi párt obstruk-

gyoláját, a másikat pedig kinyújtotta a virágos cserepek között. Pál István az ajkához emelte a kicsi gömbölyű kezét, amelyiken még érzett az asszonyi test éjszakai illata. Sokszor és sebesen megcsókolta. Ilka gyorsan visszavonta a kezét és könnyedén elpirult. Fátolosan csillogó szemmel pillantott a férfira és piros ajkai között nedvesség jelentkezett, amiut forróságosan összefogta őket.

— Ah, maga illetlen, Pál István, ezt nem teszi többet — mondá halkán.

Pál István nevetve nézett fel:

— Ah! Nem ígerek semmit, semmit . . .

Ilka kissé mosolygott, de mégis úgy tett, mintha haragudnék.

— De most már menjen, nem akarom látni, Pál István!

Gyorsan lehunyta a szemét és újra felnyitotta sebesen nagyra. Bizonyosan tudja, mi gyönyörű ez! A nedves föld felől illat lengett, a hársak levelelei között bogarak zümmögtek, valamerről friss széna illatát verte idáig a fűvek fölött kalandozó szél. Az asszony könnyen sóhajtott, csak úgy véletlenül, önkéntelenül.

— Sóhajt? Miért?

István feltette a kezét az ablak párkányára és hosszan felejtette az Ilka kívánatos nyakán a tekintetét.

— Én? — szólt fojtott hangon az asz-

szony. Egy napsugár a hársak lombjain már áttört és odasurrant nagyra nyílt szemébe. — Én nem . . . De menjen már, Pál.

István kéréleg szólt.

— Ne küldjön még. Tudja, a hivatal nem sürgetős éppen. És oly jó itt, magával szembe nézni. Magát nézni és a hangját hallani.

Ilka csendesen mosolygott. Sebesen, halk, nevető hangon mondta.

— Mindegy, mindegy, mindegy . . . Tudja, az emberek . . . No. Már tudja, legalább, ha akarja, tudhatja. De megengedem, hogy estére — mikor a néni is itt lesz — eljöhessen. Sebesen tette ezt hozzá az asszony, kissé el is pirult mosolygó arca. — De most menjen. Isten önnel!

Gyorsan kinyújtotta a kezét a virágok között. A férfi mohón kapott utána. Aztán ment, még hátraézett az asszony rózsás, utána figyelő arcába. „Csinos, módfelett csinos . . .“ gondolta Pál István. „Sőt nagyon kívánatos . . .“ Igyekezett elegáns léptekkel haladni és a bajuszát pedergette. Már arra gondolt, mi irigységet szülne az a pajtasok között, ha ő — Pál István ur — ily szép asszony szeretőre tenne szert. A zsebébe is nyult a kis tükreért, és gyorsan megnézte magát jobbról is, balról is. Egy apró pattanás volt az arca jobbfele.

Ez nyugtalanította. Vajjon nem árt-e ez a szépségének?

De este elment. Boszus volt ugyan, hogy a néni is ott leli. Mert a néni egy veszedő vén asszony, akire azt beszélük, hogy nem állhatja a fiatal embereket.

*

A néninek szigorú elvei voltak.

— Gyermekem, Ilka, én nem jövök magához többé. Nem, nem . . . Ne is mondjon ellen. Hogy mért nem jövök? No, ezt nem kell bővebben magyarázgatni.

— De kérem, néni . . .

— Semmi kérem. Maga, gyermekem Ilka, hárbe hozza magát fiatal emberekkel, nevezetesen ama Pál István nevűvel. Érti, gyermekem, ez nem illik egy asszonyhoz, semmiképen sem.

Ilkának kitzesedett az arca. Mereven nézett a néniire, aki egykedvűen csörgette a kötőtűt.

— Ki mondta ezt magának, kedves Czezil néni?

A néni mérgesen csapta össze a kötését. Bedobta az egészet a ridiküljébe. Egy szót sem szólt, csak merev szigorúsággal szorította egymásra fonnyadt ajkait. Kávébarna köpenyegét sebesen magára öltötte. Aztán ment. Ilka ijedt csodálkozással nézte a néni, aki két esztendeje nála itta meg a délutáni kávéját.

cionális hadüzenetére és frázisaira, hogy az ország közvéleménye velük tart, megkérdezte a nagyváradi függetlenségi párt vezérferfiát, hogy az ország jelen helyzetében helyesnek tartják-e az obstrukciót?

A megkerdezettek közül egy sem helyeselt.

Paksi Gusztáv volt függetlenségi pártelnök, ki több éven át állott a nagyváradi és a biharvármegyei függetlenségi párt élén, a következőleg válaszolt: Az obstrukciót ez idő szerint a legnagyobb könnyelműségnek tartaná, mert ez Magyarország teljes elzülését eredményezné.

Szokoly Tamás, a nagyváradi függetlenségi párt alelnöke, ki legutóbb az ugrai kerületben gróf Tisza István ellenjelöltje volt, az obstrukciót helyteleníti.

Dr. Dóri Ferenc orvos, a függetlenségi párt oszlopos tagja: „hazánk válságos politikai helyzetét pártpolitikai czélokra kihatás nélkül akarni immorálisnak tartja.”

Stern Herman, a függetlenségi párt alelnöke, a maga részéről „a leghatározottabban elítéli a Kossuth-párt obstrukzionális törekvését. Lelkellenségnek tartja, hogy csupa kormánybuktatási indokból veszélybe sodortassék a haza.”

Dr. Schütz Gyula, a függetlenségi párt jegyzője, „a most megválasztott eszközt nem helyesli, mert még ha ez idő szerint eredményteljes kecségetne is, ennek folyományaként alkotmányunkat még sokkal nagyobb veszély fenyegetné.”

Nevezett lap munkatársa ezeken az urakon kívül megkérte az ellenzék más iránylatához tartozó oszlopos férfiak véleményét is. Meginterwiewolta bártafi Glacé Antalt, a nemzetipárt vezérét, Dús Lászlót, a katolikus kör h. elnökét, Sulyok István ev. református lelkészét és dr. Berkovits Ferenc ügyvédet, „ki még kormánypárti képviselőre soha nem szavazott”, ezek valamennyien elítélik és a jelen helyzetben veszélyesnek tartják az obstrukciót, mely után a parlamentárizmus elzülése következik.”

Ezek után méltán kérdezhető az obstrukciós képviselő uraktól, hogy hol fekszik az az ország, melynek közvéleménye az ő hátuk mögött áll?

Roberto Fava levele.

A mult hetekben jeleztük, hogy Roberto Fava, ki idáig legbuzgóbb harczosa volt az olasz sajtóban a dakó-román törekvéseknek, meggyőzve szomorú tapasztalatai által a román nemzetiségi mozgalom önző és gonosz célzatairól, legújabb hatalmas támadást intézett a veronai „Arena” című lapban az újra feleledt dakó-román mozgalom ellen. Legutóbb a „Gazetta Livornese”-ben és az „Il Mattino” című olasz lapokban, továbbá a párisi „Estafette”-ben és az „Epoque”-ban folytatja a megkezdett harczot. E cikkeit egykori ellenfelének, Óváry Lipótnak, a következő levéllel küldötte meg:

„1895 februárjában ön meleg felhívást intézett az olasz sajtóhoz, óvatosságra intvén azt a Magyarország ellen intézett román vádakot s a dakó-román kérdés megítélését illetőleg mindaddig, míg közvetlen meggyőződést szerezhet a dolog mibenléte felől. Én akkor Romániában tartózkodtam s lelkes híve voltam a dakó-román eszméknek. Jelen levén a memorandum-pör tárgyalásán, azt a hibát követtem el, hogy minden ellenőrzés nélkül hittem az érdekelt románok információinak. Meg kell azonban vallanom, hogy az ellenőrzés szinte lehetetlen vala ama pillanatban egy hírlapíróra nézve, ki kénytelen volt napról-napra, szinte óráról-órára értesíteni olvasóit a fejlődő eseményekről egy reá nézve egészen új körben. Igazaknak vélvén a kapott információkat, cikkeim alapjául fogadtam el a dakó-román izgatóktól nyújtott ténybeli adatokat s így könnyen érthető, hogy megírhattam azokat, miket megírtam.”

„De ott élve a román fővárosban, és érintkezve ama politikai körökkel, megismervén a dakó-román izgatások eredetét

és céljait s hideg tárgyilagossággal vizsgálván bizonyos politikai lelkesedések rejtett céljait, az igazság utat nyitott magának lelkemben és kegyetlen csalódást s nagy fájdalmat okozott nekem annak tudata, hogy a szabadság ügyének akarván szolgálni, a reakció ügyének tettem szolgálatot, megsértvén egy valóban liberális nemzetet és Itália barátját, a magyar népet, oly emberek méltatlan eszközeül szolgálván, kik csak saját hasznukra színelnek barátságot és testvériséget Itália iránt.”

„Azon naptól kezdve, hogy csalódásomról meggyőződtem, bátran és erélyesen szakítanom kellett volna a multtal s felderíteni honfitársaim előtt a teljes valószínűséget a románok és a magyar állam között való pörben. Bizonyos álszemerem visszatartott ettől. Egyszerűen csak hallgattam és nem foglalkoztam a dakó-román kérdéssel. De miután látom, hogy a dakó-román izgatás megint felüti fejét sirjából, feltámasztva azoktól, kik már gaz céljaikra annyiszor felhasználtak, és hogy ismét igyekeznek felre vezetni Itáliát és Európát a magyarok ellen, felhasználván méltatlanul a népek ösztönszerű lelkesedését, kötelességemnek tartom megfűni a riadót s felderíteni a teljes igazságot, hogy véget vessemindeknorra a felreértéseknek.”

„Ez elhatározásomról kötelességemnek tartottam mindenek előtt értesíteni, ki itt Olaszországban oly lelkes és bátor ellenfelem volt a dakó-román kérdés tárgyalásában, s akitől ez alkalommal lovagiasan bocsánatot is kérek, ha a vitatkozás hevében elragadtatva heves temperamentumomtól, esetleg tiszteletlen kifejezéseket is használtam ön irányában. Fogadja seb.”

Perczel, Wlassics és Darányi miniszterek kitüntetése.

Ő Felsege Perczel Dezső belügyminiszternek, Wlassics Gyula közoktatásügyi minisz-

ternek, De a néni az ajtóból visszazólt. Epés és egyben fájdalmas volt a hangja:

— Ki mondta? Ki mondta? — Hát az egész város erről beszél, lelkem, gyermekem, Ilka.

A néni gyorsan elment aztán. Kitöpörődött termete imbolygott odakünn az utcán a szélben, és a fejét mérgesen rángatta, és mintha még most is mondaná:

— Az egész város . . . az egész város . . .

Aztán befordult egy utcasarikon és csak a síró őszi szél maradt a nyomában, amelyik sárga leveleket csapott keményen az ablak üvegéhez.

Ah, olyan volt ez, mint egy rossz álom. Igaz, igaz . . . Eh, végre is semmi sem igaz. Ez a pletykázó, gonosznyelvű, kíváncsi nép folyvást egymást marja és abban találja a gyönyörűségét, hogyan mondhasson minél rosszabbat — a másiktól.

Ilka fáradt szomorúsággal nézett maga elé. Hogy szerette-e Pál Istvánt? Hát szeretete végre is. Anyyira, a mennyire szeretni lehet egy asszonynak. De most, ma, ez után a kellemetlen jelenet után valami hidegség támadt a szívében. Fázott s összegörnyedve húzódott meg a díván szegletében. Lassan megjött a fekete est, a felhős őszi ég végtelen bus bánatossággal borult az északi földre. A hársak az ablakok előtt ugy mo-

zognak, mint valami nagy, fekete árnyékok. „István . . . István . . . — István . . .” Szép név. Halkan sóhajtottá ezt az asszony. És mily csinos férfi, karsu és a csókja mily forró . . . Mäskor lángba borult az arca, ha e férfira gondolt. Csak a nevére vagy kezének epedő szorítására. Most csak sápadt és bágyadt maradt és az jutott eszébe, bár soha sem ismerte volna meg Pál Istvánt. Szenvedett, úgy, hogy fájt bele a szíve. A szíve . . . a szíve . . .

Kopogtak az ajtón. István lépett be. Jó estét kívánt, kezét csókolta az asszonynak. Mosolygott és derűsen nézett Ilkára.

— Édes, édes Ilka! Beteg-e? Szomorú-e? Ilka fáradtan meredt maga elé. A férfi leült vele szembe. Zavartan rágicsálta a bajuszát és öregesen dörzsölgette a kezét.

— Szomorú? Szomorú? — Miért? Ilka! Az asszony soká hallgatott. Végre bágyadt, fuladt hangon mondta:

— Igen, ez az este . . .

Hátrahajlott és a sötétben csak gyermekesen síró hangja hallatszott. Pál István csodálkozva ült vele szembe, a kezével a kezét kereste, az asszony azonban csendesen visszavonta.

— Ma itt volt a néni. S alig ült le, el is ment. És mondta, a városban azon rágódnak, hogy én szeretem magát, István.

Pál meghökken.

— A néni beszelt ezt? — Ő kissé . . . köhintett Pál István. Mormogott valamit a fogai között.

Ilka halkán szólt:

— Kérdelem magától, mi igaz ebből?

— Semmi. Épen semmi — mondta gyorsan a férfi és intett a kezével.

Igy mondta és a kezét fogta az asszonynak, mosolygott és közl hajolt hozzá.

— Ilka, édes . . .

Az asszony kérte, hagyja őt magára ez estén. Beteg és szomorú. Meg itt az este is. Menjen tehát István.

— Elküld, Ilka? Miért? — Várjon, én megvigasztalom. És ismét mosolyogni fog, mint mindig.

A cseléd behozta a lámpát. Ez Kalári vala, a vén. Mérges tekintetet vetett Pál Istvánra. Nem szerette ezt a mosolygó, csinos bajuszu fiatal férfit. Féltette tőle az asszonyát, annak női becsületét. Pál dicsekvő és henczeg is. Ah és vajjon nem hurcolja e sárba igaz szerelmét Ilkának?

Pál ott maradt az asszony mellett. Fogva a kezét és édes szavakat sugdosott a fülébe. Ilka szomorú és fáradt maradt és figyelmesen nézett az István arcába. „Istenem, egészen gyerek még, egészen gyerek . . .” Ezt gondolta és összeszorult a szíve. „És már hogy szeret, hogy tud szeretni . . .” Hosszan nézett fiatal arcába a férfinak és

ternek és Darányi Ignác földművelésügyi miniszternek az elsőosztályú vaskoronarendet adományozta.

A három miniszter érdemeit, melyekre a kitüntetés vonatkozik, fölösleges is külön kiemelni. Az ország érdeke körül kifejtett államferfiúi működésükkel szereztek meg.

Perezel Dezső, meg mielőtt a miniszteri székbe ült, évek során mint képviselő és a Hazáélelnöke mindenkor a legbuzgóbb munkósdét fejtette ki. Legfőbb érdeme azonban az egyházpolitikai reformtörvények végrehajtása, mely az ő nevet a magyar liberalizmus történetében halhatatlanná teszi. Ami gondot és körültekintést az anyakönyvi hivatalok szervezése igényelt, nem is szólva a kemény csatákról, miket a képviselőházi tárgyalások alatt a miniszter minden egyéni kiváló tehetségének kifejtésével győzelmesen megállott: ő rá var a legnagyobb szerű közigazgatási feladat megoldása, melyre valaha magyar államferfiúnak alkalmá volt.

Wlassics Gyula neve is hozzáfűződik ama nevezetes alkotó korszakhoz, mely hazánkban törvényes formákat adott a liberális erzületnek. A Bánffy-kabinetnek ő volt a szó-noka, ő állt helyt az adáz rohamoknak, miket a reakcióások a reformjavaslatok ellen intéztek. Mint közoktatásügyi miniszter, az ő működése a tanügynek es kulturának általános fölvirágozását jelenti. Alkotásait, reformjait részletesen felsorolni lehetetlenség, de halas elismerésben részesíti pártkülönb-seg nélkül mindenki, aki a miniszter sok-oldalu, mesés gazdagságu munkálkodását figyelemmel kíséri.

Darányi Ignác épp most aratja sikereinek legszebbiket abban az általános lelkesedésben, melylyel javaslatát a mezői munkásviszonyok szabályozásáról a képviselőház összes pártjai fogadják. Kormányra lepte pillanattól fogva kíséri működését a legmesszebb menő bizalom, a gazdák halásan üdvözlük minden egyes ténykedését, a magyar szolónék is ő a regenerátora es a

gyönyörködött annak üde mosolygásában. „Már mindegy . . . mindegy . . .” Ez járt a fejében. A kis város beszéljen amit akar, de ő szereti ezt az embert. Es aztán végre is, végre is . . . Más asszonyok hogyan viselik magukat vajjon? Hányan szeretik őket es hanyat szeretnek ok? Neki elég ez az egy, a kedves imádott . . . Összeborzongott. De István lágyan simogatta a haját. Egy pillanatra még eszébe jutott, hogy tisztességes asszonyoknak férjük van. Bágyadt volt egészen, nem is akart többé gondolkozni. Hagyta, hogy csokolja István az arczát.

S ekkor megszólalt a fiu es hangja remegett, csuklott:

— Ismét mosolyognia kell, Ilka, mosolyognia, mint mindig. Es a városban senki sem fog többé rágódni azon, hogy maga szeret engemet. Es beszélni sem fognak róla sokáig . . . mert ha egyszer elvettem, nem lesz az többé érdekes. Akar a feleségem lenni, Ilka, édes?

A asszony gyönyörködve nézett a fiu lángoló arczába. Ajkai körül egy pillanatra valami mosoly jelent meg. Azután gondolkodni látszott, némán merengett maga elé s végül vállat vont.

— Nagyon szerethetek, nagyon. Mert különben nem volna az nekem olyan mindy, hogy elveszel-e, vagy sem?

magyar földművelésügynek rég volt oly korszaka, melyben az állam annyi figyelemmel lett volna érdekei iránt, mint a mostani.

Levelezés.

Király-ünnep Abrudbányán.

Abrudbánya, 1897. decz. 14.

Az abrudbányai állami elemi fiu- es leányiskola tanítótestülete f. évi deczember hó 12-én, vasárnap d. u. 2 órakor az állami iskola nagytermében iskolai ünnepélyt rendezett abból az alkalomból, hogy Ó. cs. es apostoli kir. Felsege f. évi szept. 25-én Budapesten kelt legfelsőbb elhatározásával az ezredéves magyar állam története kiválóbb alakjainak szoborművekkel való megörökítését elrendelte.

A jól sikerült kis ünnepélyre az intelligencia krenje jelent meg. Különösen nagy számban voltak a hölgyek. A hivatalok is képviseltették magukat. Nemkülömben az itt állomásozó 51-ik gyalogezred tisztikara is.

Zahumenszky igazgató esinos kis előszóval nyitotta meg az ünnepélyt es felolvasta a nevezetes királyi kéziratot. Benkő tanító felolvasást tartott. Lelkes szavakkal, ideális gondolatmenettel, virágos szép irálylyal irt nemzetünk története nagyjairól, a felállítandó tiz szobor messze ható jelentőségéről. Ha hangja is oly erős es szép lesz, mint voltak az írott szavak, nagy hatást ér el. Így is azonban sok eljent es végül tapsot kapott felolvasása. Három szavalt is volt a gyermekek részéről. Szavaltak: Baricz Viktória, Toskó Mariska es Hámorszky Rudolf. Nem mintha a másik két derék szavaltot is méltó dicséret nem illetné, ki kell emelnem Baricz Viktóriát! Ez a szép kis leány román, de oly tiszta, szép, éles, csengő hangon szavalt es átértett lelkesen, mintha magyar-nak született volna. Mindenkit meglepett tökéletes magyar kiejtése szép szavalatában. Program-közben háromszor énekelt a Kádár tanító gondos vezetése alatt álló iskolai leány- es fiu-dalkör. A „Szittya vitézek“-et különösen oly szépen es összhangzatosan, hogy ezzel meg is újráztattott. Dicséret a lelkes vezetőnek a sikeres betanításért, mi bizony gyermekekkel nem kis fáradságot es türelmet igényel.

Üdvözlés es dicséret különben az egész tanítótestületnek e szépen es jól rendezett ünnepélyért, melyen kifejezhetlen örömtünkre szolgált, hogy társadalmunknak csaknem egészét pártkülömbéssel együtt láttuk, mert bizony, sajna, a mi társas összejövetelünk ilyenképen, akármilyen czéltől, a nemzeti ünnepek kivételével, olyan, mit a — fehérlő!

Tollal.

Maros-Ujvár, 1897. decz. hó 17-én.

A marosujvári szegénysorsu iskolás gyermekeket segélyező egyesület f. hó 12-én tartotta meg ruhakiosztási ünnepélyét az egyesületi tagok jelenlétében.

Fritz Pálné elnök a következő szép megnyitó beszéddel üdvözölte az egyesület tagjait:

„Igen tisztelt közönség!

A mai napon ismét megjelent a szeretet s a jótékonyágnak áldást adó fénylő sugara; megjelent, hogy mint az emberi erények legnemesbibe, letörölje szegény gyermekeink arczáról a nélkülözésnek fájó könnyeit, hogy áldásával fölmelegítse azokat a didergő gyermekeket, kiket a szegénység es nyomor sujt.

Ennek a szeretetnek es jótékonyágnak

apostola ez az egyesület, mely Maros-Ujvár nemesen érző közönségének szívós áldozatkészségéből 73 iskolás gyermeket ruházott fel jó meleg ruhával, s amely egyesület már harmadizben gyakorolja az emberi cselekedeteknek legnemesbbikét.

Fogadja ezért egyesületünk minden egyes tagja a kegyes adományokért, az egyesület választmánya jóindulatu faradozásaiért az egyesület nevében halás köszönetem.

A közönség zajosan megjelenezte a derék elnököt e szép beszédért, de különösen az egyesület érdekében tett önfeláldozó faradozásaiért.

A kiosztást az állami iskola tantestülete végezte.

Kiosztatott 365 fit értékű ruhanemű.

A kiosztás után elnök a következő beszéddel eresztette el a felsegelt tanulókat:

„Es most hozzátok fordulok, kedves gyermekek, kiket egyesületünk ama jótéteményben részesített, hogy felruházott. Legyetek jók, engedelmesek; járjatok rendesen iskolába; tanítótok, szüleitek s egyáltalán mindenki iránt viseltessetek szeretettel es tisztelettel; tanulástok es jó magatok viselete által mutassátok meg, hogy ezen jótéteményre jövőre is méltók lesztek. S így kiképezve szívetek es lelketeket, egykor a hazának jó fia es leányai lehessetek. Isten áldása legyen rajtatok.”

Az egyesület nemes szívü elnökének s az egyesület minden tagjának az állami iskola igazgatója es a gondnokágnak elnöke köszönte meg a szíves segélyezést.

Grof Teleki Ádámné ő méltósága, egyesületünk védnöke, 6 leány tanulót segélyezett pompás téli ruhával es jó meleg keszkenővel. Fogadja ő méltósága ez uton is a felsegelt nevében az egyesület halás köszönetét. Isten áldása legyen ő méltóságán; a jó szíve es nemesen érző lelke által felszáritott könnyek pedig hozzák meg ő méltósága részére a mennyei atya áldását!

Jován Antal,
egyleti titkár.

Vegyes hírek.

— **Olvasóinkhoz.** Lapunk mai száma közli előfizetési felhívásunkat. Mídon e helyen is felhívjuk arra t. olvasóink figyelmeét es kérjük jövőre is szíves pártfogását, kötelességünknek ismerjük ezuttal is kijelenteni, miszerint jövőben is első es fő kötelességünk leend az elvállalt feladatnak hiven megfelelni. Munkatársaink a régiék es ezek száma a folyó évben is még szaporodott, mert mindig egyik kiváló gondoskodásunkat képezte, hogy lapunk minden egyes rovata szakképzett író által láttassék el. Rendes dolgozótársaink: dr. Ebergényi Sándor, Lázár István, Horváth Miklós, dr. Farnos Árpád, Székelyhidy Viktor, Pakots József, Tauber Cornél, Szabó Gyula, Sallak Róza, Balogh Ferencz es Székelyhidy Ödön. Időközönként Albert Iván, dr. Bikfalvy Károly, Gáspár János, br. Kemény Endre, dr. Nagy Károly, Szilágyi Farkas, dr. Varró László, dr. Winkler Albert, dr. Werner Gyula kiváló tollából nyerünk közleményeket. Tudósítók — mint eddig is — mindig a leglelkiismeretesebben es leghi-

vebben fognak értesíteni mindazokról, mik a vármegye területén történnek és olvasóinkat érdeklik. A kiváló hírlapíró Lichtenstein József szerkesztésében Budapesten megjelenő „Pester Correspondenz” című könyvmatos lappal fennálló viszonyunk pedig lehetségessé teszi nekünk, hogy az összes vidéki lapokat megelőzve a fontosabb politikai mozzanatok azonnal közölhesünk. Egyik szerkesztőnk országgyűlési képviselő is lévén, a legérdekesebb budapesti híreket távirat útján fogja közölni lapunkkal. Magunk részéről tehát mindent megteendünk, hogy t. olvasóink igényeit kielégítsük, de viszont fáradozásainkat csak úgy koronázzandja siker, ha ebben olvasóközönségünk kellő mérvben pártolását megszerezhetjük, miért is ujjal is tisztelettel kérjük az előfizetések megújítását.

— **Országgyűlés.** Lapunk zártakor kaptuk budapesti tudósítónknak következő levelbeli tudósítását: Apponyi beszédének fenomenális sikere volt. A szélső balt kivéve, tapsolt az egész ház. Az 1867: XII-ik törvény-szakaszának szabatos magyarázatát és azt a hivatást, melyet Magyarországnak Ausztriával szemben, régi összeköttetéseit, de egyszersmind európai hatalmi állását is tekintve, teljesítenie kell. — Deák Ferencz óta kevesen tudták oly lelkesen, meggyőzően kifejteni, mint ő. Omított is hozzá gratulálni a szabadelvű párt is. Hogy mi lesz a következménye, még nem látható be, de hogy a szélső balra is hatott, az látszott. Ma — szombaton — persze újonnan elől kezdtek a magyar Wolfok a helytelen vitát.

— **Közgyűlés.** Nagy-Enyed város f. évi december hó 30-án d. e. 10 órakor a városháza nagy termében közgyűlést tart.

— **Közigazgatási járási beosztás.** Az 1897. évi augusztus hó 3-án 66770 szám alatt kelt belügyminiszteri rendelettel megengedettett, hogy a Torda-Aranyos vármegyéhez tartozó Felvincz rend. tanácsu város nagyközséggé alakíttassék. Az új nagyközség, mint ilyen, a nevezett vármegye törvényhatósági bizottságának f. évi október hó 15-én tartott közgyűlésében a felvinczi szolgabírói járásba osztatott be.

— **Karácsonyfa-ünnepély.** A nagyenyedi községi kisdédóvó intézetben a kisdédék nagy örömeire f. hó 21-én d. e. 10 órakor fog a karácsonyfa-ünnepély megtartatni, melyre ugy a szülőket, mint a kisdédék jötevőit, pártfogóit tisztelettel meghívja: óvó bácsi.

— **Neurolog.** Kitűnő tollu munkatársunkat s jeles publicistánkat, dr. Werner Gyula országgyűlési képviselőt, súlyos csapás érte a napokban. Ugyanis édes anyja, néhai Werner Ede adótárnok özvegye Horváth Carolin, 57 éves korában, Egerben elhalt. A melyen sujtott fiu bánatához részvételünkkel mi is hozzájárulunk.

— **Meghívó** az „Alsófehérvármegyei Gazdasági Egylet” által a Földművelésügyi m. kir. Miniszter ur erkölcsi és anyagi segítségével Nagy-Enyeden, a városháza gyűléstermében tartandó ingyenes téli gazdasági előadásokra. December 19-én vasárnap d. e. 11—1 óráig előadást tartanak: Dr. Szaniszló Albert ny. gazd. tanintézeti tanár

délelőtt 11—12 óráig. Tárgy: A növény-élet köréből. Morágyi István vinczellér-iskolai igazgató, d. e. 12—1-ig. Tárgy: Gyümölcstermelésről általában, különös tekintettel a régi gyümölcsösök ápolására és új gyümölcsösök létesítésére. Nemes Nagy-Enyed város és vidéke föld-, kert- és szőlőbirtokos gazdáinak szíves megjelenését kéri: Az Alsófehérvármegyei Gazdasági Egyesület.

— **Diák-mulatság.** A következő sorok közlésére kértünk fel: Az abrudbányai gimnázialis tanulók f. év augusztus havában vezetésem mellett „Diák táncmulatság”-ot rendeztek oly czélból, hogy a befolyó tiszta jövedelem egy vagy két legszegényebb abrudbányai gimn. tanuló javára adassék „segély-díj” jogcímen. A kiadással, illetve odaítéléssel a tek. városi Tanács bizott meg headványilag olyképpen, hogy ez ügyben f. év augusztus végéig, legkésőbb szeptember elején intézkedés tétessék. De, mert nem tétetett, a tek. polgármester ur közvetlen felkérésére, a befolyt és jelenleg is a városi tanácsnál letétben levő 22 frt 65 kr t. jövedelmet f. hó 12-én, a rendező bizottság tagjainak távollétében, bátor voltam a helybeli állami elemi fiu- és leányiskola szegény gyermekeinek felruházására engedélyezni. Miről szíves tudomásvétel végett, jóhiszemű eljárásomnak a rend. bizottság által leendő utólagos jóváhagyása reményében, a r. bizottság t. tagjait is, városunk közönségét is, van szerencsém ez uton tisztelettel értesíteni. Bedő Árpád s. k., a rendező bizottság volt elnöke.

— **A kisküküllővölgyi helyi érdekű vasut** munkálatai oly serényen haladnak, hogy Balászfalvától Dicső-Szent-Mártonig már a sínket is lerakták. E hó tizenhetedikén robogott be a Rákóczy-induló hangjai mellett az első anyag-vonat, amelyet nemzetiszínű zászlók ékesítettek. Az építő vállalat ez alkalomból kétszáznál több munkást vendégelt meg a dicsőszentmártoni állomásnál. A Bonyhádtól Balászfalváig terjedő vonalat valószínűleg a jövő év majusában adják át a forgalomnak.

— **Mulató gentry.** Elbeszélések. Irta: Gottier Lajos. Budapest. 1897. Szerzőjét eleven tollu írónak, rokonszenves egyéniségnek mutatják ezek az elbeszélések, melyeknek közvetlen a hangjuk, érdekes és ötletes a tartalmuk. Könyve, melyben tizenhat novellát gyűjtött egybe, csak megerősíti ezt a benyomást. Ime egy író, akit nyugodtan és élvezettel lehet olvasni. Nincs benne semmi századvégi nyavalya, de annál több az egészség; tiszta minden decadens raffineriától, de annál természetesebb és annál világosabb. Tizenhat elbeszélés közül tizenegyben a gentry életét festi, markáns vonásokkal és nagy változatossággal. Csodálónk invencziójának bőségét, ha amit mi a lelemény gazdagságának nézünk, nem egyszerűen onnan eredne, hogy ismeri a világot, melyet rajzol: a gentryt, mely egyaránt érdekes, mint szociológiai tanulmánytárgy és mint novellairói sujték anyaghalmaza. Gottier Lajos kitűnő kalauz ebben a jócskán exkluzív, sajátos erkölcsű, rusztikus pompájú, de minden tekintetben érdekes és becses kvalitásokban bővelkedő társaságban, mely különös keveréke az erőnek és a fáradságnak, melynek férfiai nem annyira léhák, mint inkább könnyelműek, asszonyai pompázók és praktikusak, leányosak, de telvék férfias tulajdonságokkal és amelynek tragikumája a régi fénynek és a fogyatékos módnak az összeütközése. Olyan világ ez, melyben az anyagiak ignorálása a jelszó, és amelyet mégis az anyagi érdekek mozgatnak; a külszin az urak társadalmát mutatja, hol a pénzre nem illik ügyet vetni, de va-

lójában mégis ez dönti el a küzdelmet, amelynek megalkuvás, vagy egy pisztolylövés és ritkán a diadal a bef. jezése. Ezek az alapok, amelyek mindenütt jelen vannak; de amelyek felbukkanását nem akarja észrevenni senki. A gentry vulkánon tánczol, de a kitörésre nem akar gondolni egyik sem. Gottier Lajost az igaz megfigyelés vezette, mikor a komoly perspektivákat csak kevéssé látatja és inkább a zajos vidámság jeleneit rajzolja. A gentrynek ez a nyilvános élete; a többi csak gyorsan lejátszódó epizód, melyet észrevétlenül hagynak és amelyek nem háborgatnak ez elbeszélésekben sem. Általában valami kedves és jóleső optimizmus jellemzi Gottier egyéniségét és ha nem is idegen tőle a satíra, amiről számos apró vonás tesz tanúságot, keserűvé nem válik soha. Ezért oly derült és elringató a hangulat, mely könyvéből kiárad. A kötet legszebb elbeszélése különben nem a gentry-világban játszódik: „A divat legjobb szerepe” ez, melyben nem csak ötlet és originalitás, hanem poezis is van. Jövendő sikerének talán ez az elbeszélés a legbiztosabb utmutatója. A könyv ára 1 frt 20 kr és megrendelhető szerzőnél Budapest VI. Nagy János-utca 1/B földszint 5.

Meteorológiai jelentés decz. 15-től decz. 18-ig.

Nap	Óra	Légnyomás 700+	Hő	Szél iránya és erő- sége	Bor- lat	Csapadék	Hő napi max. min.
15	7	71.8	-4.9	—	10	—	
	2	71.3	-0.6	—	7	—	-0.2 — 4.9
	9	72.2	-1.8	—	10	—	
16	7	72.3	-2.3	W ₁	5	—	
	2	71.8	+1.8	S ₂	10	—	+2.8 — 2.3
	9	74.6	+0.8	—	10	—	
17	7	77.5	-0.4	N ₁	10	—	
	2	77.4	+1.2	—	10	—	+1.6 — 0.4
	9	78.8	+0.3	—	10	—	
18	7	78.0	+0.3	—	10	—	
	2						
	9						

Kilátás: Száraz, ködös.

* A légnyomás tenger színére van átszámítva. — Hő C° fokokban. Szél iránya: N = észak, S = dél E = kelet, W = nyugat. Szél erőssége = 1—10-ig. Borulat foka = 1—10-ig. Csapadék mennyisége milliméterekben értendő. ● = eső, * = hó, ▲ = jég Δ = dara.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

730—1897. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti V. ker. jbiróság és a kerék- és váltó törvényesek 20601, 20600, 103941—95. és 228—96. számú végzése következtében dr. Sós Béla ügyvéd által képviselt Müller és Weisz javára o-tordosi D. Naum Doszjus ellen 651 frt s jar. erejéig 1896. évi február hó 29-én fogantatott kielégítés végrehajtási utján foglalt és 1200 frtra becsült 10 drb jármos ökrökből álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a marosújvári kir. jbiróság 4155—1897. sz. végzése folytán 200 frt hátralék és eddig összesen 4 frt 15 krban bíróság már megállapított költségek erejéig O.-Tordos községben végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközzésére 1897. évi decz.

hó 23. napjának d. e. 11 órája határidőül kitzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzítés mellett a legtöbbet ígérőnek beesáron alul is el fognak adni.
Kelt Maros-Ujvárt, 1897. évi november hó 20.

Dergán János.
kir. bír. végrehajtó.

1328 1—1

Sz. 761—1897. főisp.

Pályázati hirdetés.

A kormányzatomra bizott Alsófehér vármegye tisztviselőkarának létszámában elhalálozás folytán az egyik közigazgatási gyakornoki állás üresedésbe jöven, ezen állásra emzennel pályázatot hirdetek és felhívom mindazokat, akik ezen 350 frt évi fizetés és 60 frt évi lakbér élvezetével egybekötött **közigazgatási** gyakornoki állást elnyerni ohajtják, hogy életkorukat, családi állapotukat és az 1883. évi I. t.-cz. 3. §-ában előirt elméleti képzettségüket igazoló és kellően felszerelt folyamodványaikat hozzám **1898. évi január hó 15-ig** nyujtsák be.

Alsófehér vármegye főispánjától.
Nagy-Enyeden, 1898. december hó 7-én.

Zeyk Dániel,
főispán

1320 2—3

Hirdetés.

Tövisen és Diódon a Málnási-féle birtok, mintegy **70 hold szántó**, szőlő, erdő és épületek nélkül való

belsőség

örök áron eladó, esetleg 1898. Szent-György-napjától haszonbérbe kiadó. Értekezni lehet **Végh Domokossal** Maros Vásárhelyt a vármegye házánál.
1328 1—3.

Pályázat

szőlőpózna és czövekre.

Alólirt igazgatóság a tordai állami amerikai szőlőtelep részére szállítandó póznak és czövekekre pályázatot hirdet:

Szükséges: 1. 1550 drb 55 m. hosszú, a tövétől számított 20 cm. magasságban 14—15 cm. átmérőjű fenyőfa pózna.

2. 10.400 drb 70 cm. hosszú, 6—7 cm. vastag hantott gömbölyű tölgyfa czövek.

Feltételek: 1. Az 50 kros bélyeggel ellátott zárt ajánlatok, melyekben a fenyő faja megnevezendő, alólirt igazgatóság címére **1898. január 15-ig** benyujtandók.

2. A szállítás a tordai állami amerikai szőlőtelepre 1898. márczius végéig eszközöndő.

**A nagyenyedi
m. kir. vinczellériskola
igazgatósága.**

1321 2—3

Sz. 3239—1897. tkvi

Árverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pan Mária szül. Stroja végrehajtónak öz. Stika Dumitrué elleni ügyben késedelmes vevő Neemhiu Joán elleni 146 frt 45 kr tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. törvényszék kerületében a vizaknai kir. járásbírósg területén levő, a preszákai község határán fekvő 8. sz. tjkvben A + 3, 9, 2 r. sz. 317, 630, 631, 26, 27, 28. hr. sz. ingatlanokra az árverést 431 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi december

hó 29-ik napjának d. e. 10 órája Preszáká község-háznál leendő megtartása nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is el fognak adni

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok beesáronak 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósg mint tkvi hatóságtól.

Vizaknan, 1897. évi november hó 12-en.

Szentmiklósi József,

kir. aljbíró.

1323 1—1

2348—1897. tkvi számhoz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A balázsfalvi kir. jbróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagyszabeni Albina takarékos és hitelintézet végrehajtónak Mandok Nikulae és neje

végrehajtást szenvedők ellen 39 frt 98 kr s jár. iránti végrehajtásos ügyében a tóhati 28. sz. tjkvben A + 1. r. 85, 86 hr. sz. ingatlanaira 350 frt; a 2 r. 494 hr. sz. alattira 42 frt; a 3. r. 526 hr. sz. alattira 22 frt; a 4. r. 910 2 hr. sz. 394 frt; az 5. r. 1072 hr. sz. 91 frt; a 6 r. 1163 1 hr. sz. 18 frt; a 7. r. 1414 hr. sz. alattira 22 frt; és végül az A + 8. r. sz. alá bejegyzett 3770. számú ad rész legelő illetményre 78 frt megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok **1897. évi január hó 4-én** d. e. 10 órakor Tóhát község házána megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is el fognak adni.

Árverezni szándékozók kötelesek az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. XL. t.-cz. 42. §-ban jelzett arfolyammal számított óvadékképes értékpapírokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbróság telekkönyvi kiadóhivatala.

Balázsfalván, 1897. évi október hó 5-én.

Silbermann Mór,

tkvi kiadó.

1326 1—1

Finom és jó theák.

Hirdetmény.

Tisztelettel értesitem a helybeli és vidéki nagyérdemű közönséget, hogy nagyon sok és szép

karácsonyfa-diszletek

s karácsony-fára szükségeltető gyertyák, gyertyatartók, lámpák, felakasztó díszecukorkák, narancs, datolya, malaga-szőlő, füge, Szt.-János-kenyér megérkeztek.

Ajánlok:

jó minőségű kávékat kilónként 1.40, 1.50, 1.60 frt.
Legjobb minőségűt kilónként 1.90, 2.—, 2.10 frt
a legpontosabb és szolid kiszolgálás mellett; magamat becses figyelemökbe ajánlvá

tisztelettel

Harmath Miklós.

1322 1—2

Olasz maroni.

Tölgyépületfa- és dongaeladás.

A nagyenyedi ev. ref. Bethlen-főiskolánál 1898. évi **január hó 9-én d. e. 10 órakor** 30 cm-től 60 cm. közép átmérőjű, 2¹/₂—8 m. hosszú, szép, **5—600 köbméter**

tölgyépületfa

kerül árverés útján eladásra. Ezen fákat a helybeli vasutiga főiskola szállitandja. Kikiáltási ár köbméterenként 9 frt 30 kr. Bővebb értesítést nyujt a főiskola jogügyi és jószágigazgatósága, hol az árverési feltételek is megtekinthetők a hivatalos órákban.

Ugyanitt 1/2, 1, 2¹/₂, 3, 5, 6 hektoliteres száraz dongák is kaphatók jutányos áron

Nagy-Enyeden, 1897. december 17.

**A Bethlen-főiskola
jog- és jószágigazgatóság.**

1327 1—3



DIETRICH ÉS FIA

CS. ÉS KIR. UDVARI SZÁLLITÓK

TEA, RUM, COGNAC ÉS PALACZKSÖR NAGYKERESKEDŐK. FINOM LIKÖRÖK GYÁRA.

BUDAPEST, IV., RÉGI POSTA-UTCZA 10.

közvetlen behozatalú valódi

BRAZILIAI RUM-ja.

Kapható: a bizományi raktárban: **Bisztritsány Lajos** urnál.

1325 1-4

Előfizetési felhívás

„KÉPES CSALÁDI LAPOK“

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

A „Képes Családi Lapok“ már a XX-ik évfolyamába lépett. Önérettel jelentjük ezt a tényt a magyar olvasóközönségnek akkor, midőn egyuttal felhívjuk, hogy legyen szives továbbra is azon érdeklődést tanúsítani lapunk iránt, melyet eddig tanúsított.

A „Képes Családi Lapok“ multja legjobb bizonyíték a mellett, hogy míg egyrészt hézagot pótolunk, másrészt az olvasóközönség igényeit tökéletesen kielégítettük. Ismételtten elmondhatjuk, hogy kitűzött célunkat elértük, mert lapunk jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család kedvelt házi barátja.

A „Képes Családi Lapok“ fennállása óta már több hasonirányu vállalat támadt, melyek részben megszűntek, részben tengődnek. Nem kutatjuk az okokat, hanem egyszerűen megköszönjük az olvasóközönségnek bizalmát s újból kérjük: előlegezzék azt nekünk lapunk XX-ik évfolyamára is.

A „Képes Családi Lapok“ a legolesőbb és azért a legelterjedtebb képes hetilap! Megjelenik minden héten bő szépirodalmi és ismeretterjesztő tartalommal és külön beköthető regénymelléklettel.

A „Képes Családi Lapok“ havonként kétszer „Hölgyek Lapja“ ezimű félives mellékletet ad, párisi divatképekkel és bő divattudósítással, s így egy külön divatlappal tartását feleslegessé teszi.

A „Képes Családi Lapok“ olyan szellemben és irányban van szerkesztve, hogy ifju és öreg külön s egyuttvéve élvezettel olvashatja.

A „Képes Családi Lapok“ ba a régi és újabb írói és költői gárda minden számottevő tagja dolgozik.

A „Képes Családi Lapok“ nak regényei, elbeszélései, rajzai, humoreszkjei, költeményei kedélynemesítő olvasmányok. Irányzikkéivel a társadalom minden kérdéseire kiterjeszkedik. Orvosi és egyéb cikkei pedig tanulságosak.

A „Képes Családi Lapok“ minden évben négy külön beköthető regényt ad mellékletül előfizetőinek.

A „Képes Családi Lapok“ boritéka szellemes és szórakoztató csevegések, illetve kérdések és feleletek tárháza.

A „Képes Családi Lapok“ előfizetői díjtalanul közölhetik gondolataikat az „Előfizetők postájá“-ban.

A „Képes Családi Lapok“ képei lehetőleg alkalomszerűek, díszesek és tanulságosak.

A „Képes Családi Lapok“ a lehető legjobb cikkeket igyekszik nyújtani s hogy hivatásának megfelel, azt legjobban bizonyítja immár XX. évi fennállása, mit eddig hazánkban egyetlenegy hasonló irányu lap sem volt képes elérni; bizonyítják továbbá azon előkelő és kitűnő írók és írónők nevei, kiknek nagybecsű műveit csaknem minden számban élvezheti az olvasó s akik közül büszkén említjük fel dr. Tolnai Lajos szerkesztőn kívül: **Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Radó Antal, Rákosi Jenő, Temérdek (Jeszuszk Dániel), Lauka Gusztáv, Rudnyánszky Gyula, Tölgyesi Mihály, dr. Feleki Sándor, Méry Károly, Jámbor Lajos, Dombai Hugó, Kenézy Csatár, Pécsi D. Anzelm, Kósa Ede; — Beniczkyne Bajza Lenke, B. Büttner Lina, G. Büttner Julia, Tutsek Anna, Buday Sándorné, Cserneczky Gyuláné, Nagyvárad Myra, K. Beniczky Irma, Mericzay-Karossa Irma, Fanghne Gyujtó Izabella, Ábrányiné Katona Klementin, H. Havassy Ilona, V. Gaál Karolina, Karlovszky Ida, Harmath Lujza, Kéray Elza, Vörös Julianna** neveit stb.

A „Képes Családi Lapok“ előfizetési ára a „HÖLGYEK LAPJA“ ezimű divatlappal és regénymelléklettel egyutt:

Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok“ annak, aki az előfizetési összeget és azonkivül még 80 kr csomagolási és postaszállítási költséget egyszerre beküldi, elismerésül négy regényt küld díjtalanul.

A „Képes Családi Lapok“ mutatószámokat ingyen és bérmentve küld mindazoknak, akik ez iránt — legzélszerűbben levelezőlapon — hozzáfordulnak.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ kiadóhivatala
Budapest, V. Vadász-utca 14. (Saját házában.)

EGÉSZEN FRISSEN ÉRKEZETT.

Van szerencsém a művelt pártoló közönséggel tudatni, hogy

karácsonyi és újévi játékszereim,

minden nem- és korbéliek számára alkalmasak, igen nagy választékban megérkeztek, közöttük igen dús választékban hasznos czikkeket leszállított áron kiárusítok, u. m. dominó, sakk, várjáték, harang-kalapács, „Poesie” emlékkönyvek, **korcsolyák** minden fajban.

Ez évadra a háztartásnál teljesen nélkülözhetetlen czikkekből is nagyobb mennyiséget hozattam, melyeket szinte a rendes áron alól árusítok el az évad tartama alatt, u. m. **majolika ozsonna-tányérok**, gyümölcs- és befőttés tálak, torta-tartók, **alpacca gyertyatartók nehezek, evő, kávé és feketekávé, u. m. leves- és tejmerő kanalak**, thea-szűrők, theás kannák, **kávé-főzők porcelán, zománcos kék és nikkell**, zsolnai piros majolika lábasok és vizes-kannák, nikkell fazekak, lábasok és leveses tálak, szóval a háztartáshoz való összes czikkeket leszállított áron ajánlom, végül, hogy a **kenyér** drágaságán segítve legyen, sikerült egy nagyobb mennyiségű **kávé-vételem** és ez által **kitűnő** jó, tiszta ízű kávét igen dusan szaporit, 2 frt 10 kr helyett

1 frt 50 krért

szolgálok tisztelt vevőimnek.

Karácsonyi és újévi ajándékból kirakataim 1—2 nap múlva készen lesznek, melyeknek megtekintésére igen tisztelt vevőimet megkérem. Egyben van szerencsém 26 éves becses pártfogásukért alázatos köszönetet mondani, alázatosan kérve, hogy részemre továbbra is fenntartsa. Boldog ünnepeket kívánva,

teljes tisztelettel

BISZTRICSÁNY LAJOS.

1028 40—52

Friss székely turó és kaskavál mindig kapható.

STEARIN GYERTYA EGY CSOMAG 35 KRAJCZÁR.

KITŰNŐ JO ÍZŰ CUBA-KÁVÉ KILOJA 1.60, 2—2.10.

Ujságírók lapja!

BUDAPESTI NAPLÓ.

Ujságírók lapja!

A magyar sajtóban páratlan az a siker, amelyet a

Budapesti Napló

aratott és az egész világ sajtójában példa nélkül való, hogy egy szerkesztőség maga alapított volna és adna ki politikai napilapot.

A BUDAPESTI NAPLÓ

a szerkesztőség tulajdona, nem adta magát semmiféle vállalkozás rendelkező hatalma alá **Független** tehát és szóki-
mondo felele is, felele is minden irányban. Az **igazi szabadelvűségnek** sok diadala fűződik már a **BUDAPESTI**
NAPLÓ pályájához és a reakzionárius törekvesek kudarcjai megannyian a **BUDAPESTI NAPLÓ** egy-egy sikeret jelentik.

A BUDAPESTI NAPLÓ KARÁCSONYI ALBUMA,

amelyet a szerkesztőség karácsony napjára kivétel nélkül a lap minden előfizetőjének, az ujonnan be-
lépőknek is megküld, olyan irodalmi remek, amely az ország határon is messze tulmenő feltűnése tart számot.

A huszadik század asszonya.

Ez az a kérdés, amelyről a világirodalom legnagyobb nevéi írói nyilatkoznak a Budapesti Napló albumában. Közvetle-
nül a Budapesti Napló közönsége számára készült ezekben.

Iván, ifjabb Ábrányi Kornél nagyszabású remek költői elbeszélése

követi ezt a remek cikksorozat.

A Budapesti Napló írásban és képen az album befejező része.

A Budapesti Napló főszerkesztője: **Vézi József.**

A Budapesti Napló felelős szerkesztője: **Braun Sándor.**

A Budapesti Napló belső dolgozói:

Ábrányi Emil, ifj. Ábrányi Kornél, Clair Vilmos, Cerri Gyula, Erős Gyula, Fái Béla, Gergely István, Holló Márton, Horváth Elemér, Janovics Pál, dr. Kovács Jenő, Lyka Károly, Márkus József, Merkl Adolf, dr. Márton Miksa, Molnár Ferencz, Pekár Gyula, dr. Soltész Adolf, Sváb Tivadar, Thury Zoltán. — A szerkesztőséghez csatlakozik a külső munkatársak, cikksírók és tárczírók díszes sora.

A Budapesti Napló

rovatai gazdagok, értesülései kitűnőek. Az egész ujság friss, eleven, temperamentumos és minden rovatá-
ban az izlést, az előkelőséget és a megbízhatóságot ismeri legfőbb törvényének.

Előfizetés: egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr, egy óra 1 frt 20 kr.

Mutatványszámokat nyolcz napig ingyen küld a kiadóhivatal.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IX. Üllői-ut 15. szám.

Olvassa mindenki az ujságírók lapját: a **BUDAPESTI NAPLÓT!**

1318 2—3